

ת"פ 61370/06/15 - מדינת ישראל נגד אדם גודה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 61370-06-15 מדינת ישראל נ' גודה
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אדם גודה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד עינת מי-רז, עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשם: עו"ד מג'ד בדר

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות תקיפה, איומים, תקיפת שוטר, החזקת סמים לצריכה עצמית והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

2. על פי המיוחס בכתב האישום, ביום 10.5.15 רכבם של המתלוננת ובני משפחתה התקלקל ונעצר בדרכם לירושלים. הנאשם עבר במקום והציע להסיעה לירושלים. המתלוננת הסכימה ועלתה על הרכב. בדרך שוחחה המתלוננת בטלפון והדבר העלה את חמתו של הנאשם. הנאשם עצר את הרכב ואמר למתלוננת "צאי מהרכב כי את מעצבנת אותי עם הטלפון שלך", דחף אותה והכה אותה במכת אגרוף בגבה. המתלוננת פתחה את הדלת והנאשם דחף אותה לכיוון הרצפה. לאחר מכן יצא הנאשם מהרכב, פתח את הדלת וזרק על הרצפה את חפציה של המתלוננת. המתלוננת, אשר פחדה מהנאשם, סימנה לעבר כלי רכב שחלפו במקום לעצור במטרה שייסעו לה. הנאשם לקח אבן בידו, הרים את ידו לאוויר, התקדם לעבר המתלוננת ואמר לה "יא שרמוטה אני אהרוג אותך". המתלוננת ברחה מהנאשם והתחבאה מאחורי רכב. נהגים אחרים עצרו לסייע לה והנאשם, שהבחין בהתקהלות, נכנס לרכבו ונסע מהמקום. בהמשך, השוטרים חיפשו את רכבו של הנאשם, איתרוהו והודיעו לנאשם כי הוא מעוכב לתחנת המשטרה. הנאשם סירב לעיכוב באופן פעיל ועל כן הודיעו לו השוטרים על מעצרו. השוטרים העלו את הנאשם לרכבו במטרה לנסוע לתחנה. הנאשם נגח בראשו באחד השוטרים וקילל אותו, דחף את השוטרים ובעט בשניים מהם, נשך את אחד השוטרים, ירק עליו ובדרך לתחנה בעט בגבו של אחד השוטרים ואמר לו "אני אזיין אותך" ובתחנת המשטרה אמר לאותו שוטר "תיזהר, אני אבעט בך שוב". עוד מואשם הנאשם כי באותו מועד החזיק

במכנסיו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.57 גרם נטו.

3. תשובת הנאשם לאישום ניתנה ביום 11.6.17. הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי ביום האירוע עצר לעזור למתלוננת, שהייתה יחד עם בנה, ורכבם התקלקל. המתלוננת עלתה לרכבו של הנאשם, התנהגותה לא הייתה מהמשובחות ועל כן הוא עצר וביקש ממנה לרדת מהרכב ללא כל אלימות או איום. הנאשם כפר בכך שנטל אבן מהרצפה והשליך אותה, וטען כי למיטב ידיעתו לא נוצרה במקום התקהלות. הנאשם כפר עוד בכך שאיים על השוטרים או תקף מי מהם וטען כי עשה כל מה שהשוטרים ביקשו והתקדם עמם. לבסוף כפר הנאשם בהחזקת הסמים.

4. מטעם התביעה העידו השוטרים שלמה לוי ושלמה חיים שגבו את הודעות הנאשם, השוטרים שי לוי, מור חזן, איתי אופיר וגנט סימני, שהשתתפו במעצרו של הנאשם, והמתלוננת, צ. ס. מטעם התביעה הוגשו הודעות הנאשם מיום 10.5.17 ומיום 13.5.17, מזכרים הנוגעים לשרשרת העברת הסם וחווות דעת בנוגע לסם, סרטונים והקלטות המתעדים חלק ממעצרו של הנאשם והקלטת הפניות למוקד 100 ביחס לאירוע. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו.

הראיות

5. המתלוננת שהעידה בסיוע מתורגמן, תיארה כי ביום האירוע נסעה מכפר קאסם לירושלים עם בניה ורכבם התקלקל בדרך. אחד הבנים הלך להביא מים והיא נשארה עם השני. הנאשם עצר את רכבו, עשה תנועה הדומה לתנועת תפילה, שאל אותם אם הם צריכים עזרה ובנה ביקש מהנאשם שיקח אותה לשער שכם. היא עלתה לרכבו של הנאשם והרכב נסע בצורה לא יציבה על הכביש. במהלך הנסיעה הנאשם הדליק סיגריה, שאל אותה אם היא מעשנת, וכשהשיבה בשלילה ביקש ממנה להדליק עבורו את הסיגריה. בהמשך התקשרו אליה בנותיה, בזו אחר זו, לשאול אם הגיעה, והנאשם התעצבן ואמר לה שהיא שיגעה אותו. הנאשם שאל אותה אם היא יודעת לנהוג והיא השיבה בשלילה. כששוחחה שוב בטלפון, הנאשם התעצבן, עצר את הרכב, דחף אותה החוצה תוך שהכה בגבה וקרא לה "זונה". המתלוננת תיארה שפחדה, לקחה במהירות את תיקה, ברחו וסימנה למכוניות שחלפו לעצור. בזמן הזה הנאשם הרים אבנים וזרק לעברה, אנשים התאספו והיא התחבאה מאחוריהם. הנאשם המשיך לקלל אותה ואמר לה אני ארצח אותך, עד שהגיעה המשטרה ולקחו אותה לתחנת המשטרה.

בחקירתה הנגדית, נשאלה שוב ושוב ע"י ב"כ הנאשם, על תיאור מעשי הנאשם כשירד מרכבו, והשיבה מספר פעמים כי היה נראה כמי שמתפלל כשידיו נשואות באוויר, אך הוא לא כרע לתפילה כדרך שנוהגים בה המוסלמים, ואף אישרה כי לא ציינה זאת במשטרה בשל הלחץ בו הייתה נתונה בעקבות האירוע. המתלוננת תיארה, כי בתחילה הנאשם נראה אדם טוב, דיבר באופן רגיל, השיבה כי הנסיעה נמשכה זמן קצר- כעשר עד חמש עשרה דקות, כי נסעו בעליה וכי רכבו של הנאשם עצר בסמוך לתחנת הדלק. המתלוננת חזרה על חלק מהדברים שאמרה בחקירה ראשית ובהם שיחות הטלפון עם בנותיה במהלך הנסיעה, שאלתו של הנאשם אם היא מעשנת ואף אישרה כי סיפר לה בהמשך, שהוא רוצה להתאסר וביקש שתתפלל בשבילו. המתלוננת לא זכרה אם נשמעה מוסיקה ברכב, ועמדה על כך שהנאשם לא ביקש ממנה להפסיק לדבר בטלפון, אלא התעצבן ודחף אותה מהרכב, אמר ששיגעה אותו עם הטלפונים, קילל אותה והיא רצתה לרדת מהרכב, אך לא הספיקה לומר לו לעצור לפני שהוא דחף אותה החוצה. היא תיארה כי הנאשם דחף אותה

בצווארה והיא נפלה וקמה במהירות. עוד תיארה המתלוננת כי אדם מבוגר עצר את רכבו, שבו היו שלוש נשים נוספות, כדי לסייע לה כשהנאשם זרק עליה אבנים, וכשהתאספו עוד אנשים הוא הלך. המתלוננת נשאלה, כיצד מתיישבת עדותה עם הודעתו במשטרה של עד הראיה, שלא תיאר כל ידיו או הרמת אבן והשיבה כי אותו אדם שניגש לעזור לה לא ראה מה שאירע ברכב, בהמשך אמרה כי לא מסר כלל הודעה במשטרה ולבסוף כי אף אדם אחר לא ראה שהנאשם זרק עליה אבנים.

6. השוטר שי לוי (להלן: "שי") תיאר כי הוא וצוותו היו בדרכם למשימה אחרת ושמעו קריאה בקשר על אודות תקיפה באזור מחלף שורש, עת הבחינו ברכבו של הנאשם העונה לתיאור הרכב שנמסר בקשר כמעורב בתקיפה. הם כרוזו לנאשם, שנהיגו לא הייתה יציבה, וביקשו ממנו לעצור בצד הדרך והוא עצר. כשניגשו אליו, הזדהו כשוטרים, הנאשם נראה כמי שנתון תחת השפעה של אלכוהול או סמים, התנהג בצורה תוקפנית, הם ניסו להרגיעו, הציעו לו לשתות מים וביקשו ממנו לצאת מהרכב. הוא סירב והוצא מהרכב תוך שימוש בכוח סביר. השוטרים הודיעו לנאשם שהוא מעוכב, הוא התנגד לעיכוב, נאזק בידיו והוכנס לרכב המשטרה. התנהלות זו ארכה זמן מה בשל חוסר רצונם של השוטרים להשתמש בכח כלפי הנאשם. השוטרים הובילו את הנאשם ברכבם לתחנת המשטרה כששי נהג ברכב ושוטר נוסף מהצוות נהג ברכבו של הנאשם עד התחנה. במהלך הנסיעה הנאשם בעט בשי בגבו ובידו וקילל אותו "אני אזיין אותך, אזיין את אמא שלך, אחתוך לך את הביצים", צעק, השתולל ורב עם הבלשים שישבו עמו בספסל האחורי. לאחר שהנאשם בעט בגבו ובזרועו, בעיטות שגרמו לו לשריטה על הזרוע, אשר צולמה ותצלומה הוגש (תמונות בת/6) הוחלט לעצור את הניידת בצד ולאזוק את הנאשם גם ברגליו. עוד תיאר שי, כי במהלך ההשתלטות על הנאשם, הגיע אדם שהזדהה כמחמוד אבו עמר ואמר שהוא מזהה את הנאשם מאירוע תקיפת המתלוננת והורדתה ליד תחנת הדלק בצומת שורש, וביקש שיעצרו את הנאשם. בחקירתו הנגדית פירט העד, כי כאשר הנאשם עצר בצד הדרך הוא סירב להזדהות בפניו אך בהמשך רישונו של הנאשם נמסר לו על ידי השוטר איתי אופיר, ואישר כי יתכן שהנאשם הזדהה בפני איתי. עוד הוסיף, כי הנאשם קילל וסירב לצאת מהרכב והתווכח עם השוטרים, אך בשלב זה לא תקף אותם, והשוטרים נהגו עמו בעדינות גם בשל יתרונם המספרי וגם בשל מצבו של הנאשם, שנראה שיכור או מסומם, אולם כשהנאשם יצא מהרכב הוא השתולל, והמשיך ונהג באלימות גם כשכבר הוכנס לתוך רכב המשטרה. שי ציין כי האירוע צולם, אך לא זוכר על ידי מי והשיב כי לא צפה בסרטונים.

7. השוטר מור חזן (להלן: "מור") זכר חלקים מעטים מתוך האירוע. לאחר שעין בהודעתו, תיאר כי התקבלה קריאה לאירוע בו בחור תקף אישה ברכב תוך כדי נסיעה. כשהגיעו למקום ראה את הנאשם יושב ברכב. איתי, ראש הצוות, שוחח עם הנאשם והוא עצמו הגיע לכיוון הנאשם בשלב מאוחר יותר. העד תיאר התנהלות מלווה בצעקות ובקללות מצד הנאשם עד שהכניסו אותו לאחד מכלי הרכב. עוד תיאר, כי ישב לצד הנאשם במושב האחורי ברכב בו הוסע לתחנת המשטרה, וכי במהלך הנסיעה הנאשם השתולל ברכב בצורה פראית, ולקח זמן עד שהשתלטו עליו וכך התנהג גם בתחנת המשטרה. לדבריו, לאחר שעצרו את הנאשם וכאשר הוא היה אזוק במושב האחורי ברכב, הוא השתולל ותוך כדי כך נגח עם ראשו בבלש סימני שישב לשמאלו. הוא עצמו הצמיד את ראשו של הנאשם למשענת תוך הפעלת כח, ואז הנאשם נשך אותו בידו. כשהשתלטו על ידיו וראשו, הנאשם בעט עם רגליו בשי שנהג. בשלב זה הם אזקו את הנאשם ברגליו והביאוהו לתחנה, שם הוסיף להשתולל על הרצפה. העד לא זכר אם צילם דבר מה מהאירוע אך הוסיף, שאם צילם, הצילומים הועברו לחקירות.

בחקירתו הנגדית השיב, לאחר עיון בהודעתו, כי כשהגיע ראה את איתי, ראש הצוות, משוחח עם הנאשם והנאשם מקלל אותו ולכן החל לצלם, אך לא זכר מה צילם. תיאר כי הנאשם השתולל באגרופים בבעיטות וצעקות. העד לא זכר את

מידת הכוח שהפעילו על מנת להכניס את הנאשם לרכב.

8. השוטר גטנט סימני (להלן: "גטנט") תיאר שהתקבל דיווח על אירוע תקיפה של בחורה בכביש מספר 1. המודיע עקב אחרי הנאשם ודיווח זהות רכבו, עד שצוות הבלשים ראה את הרכב וביקשו ממנו בכריזה לעצור בצד. הרכב עצר והוא ואנשי הצוות ניגשו אל הנאשם והזדהו כשוטרים. הנאשם נראה "מסטול" והשתולל ואחד הבלשים ניסה לדובב אותו. הנאשם התנגד להיכנס לניידת וסירב למסור את קוד ההנעה של רכבו, עד שאחד הבלשים מצא אותו ואז נסעו לתחנת המשטרה. גטנט לא זכר האם נסעו ברכב המשטרה או ברכבו של הנאשם, אך תיאר כי ישב עם הנאשם בספסל האחורי עד הגעתם לתחנת המשטרה. במהלך הנסיעה הנאשם קילל וקרא לו "כושי" ובהמשך נגח בו בראשו, אך לא נותר סימן. לדבריו, בשלב מסוים הוא החל לצלם את המתרחש.

בחקירתו הנגדית השיב, כי לא היה הראשון שניגש אל הנאשם, לא זכר מי ניגש ראשון ואישר כי יתכן שהנאשם הזדהה בפניהם עם רישיון הנהיגה. עוד השיב, כי מהנאשם נדף ריח של אלכוהול והוא לא היה מודע למעשיו, ואישר כי לא ציין זאת בדו"ח הפעולה. העד השיב, כי הנאשם לא נקט כלפיו אלימות בשלב שבו התבקש לצאת מרכבו ולא ראה האם נקט אלימות כלפי מישהו אחר. הוא לא השתתף בהוצאתו של הנאשם מהרכב, כי בשלב זה הכווין את התנועה ושוחח בקצרה עם המודיע. לא זכר היכן היה הנאשם בשלב זה, האם היה בניידת או בחוץ והאם היה אזוק והיכן, אך זכר כי כשניסו להכניס את הנאשם לאחד מכלי הרכב, הוא התנגד ובעט עם הרגל ועל כן הוכנס לרכב תוך שימוש בכח שכלל תפיסתו והכנסתו לרכב. העד לא זכר אם הנאשם בעט בנהג.

9. השוטר איתי אופיר (להלן: "איתי") היה ראש צוות הבלשים באירוע. תיאר כי קיבלו דיווח על גבר שמכה אישה ברכב. במהלך נסיעה הבחינו ברכב שנוסע מצד לצד שפרטיו תואמים לפרטי הדיווח וכרזו לו לעצור. בהמשך הגיע למקום רכב אחר, שנהגו ניגש אל הכוח ואמר כי הוא מזהה את הנאשם כמי שתקף את האישה. איתי תיאר, כי ניגש ראשון אל הנאשם והזדהה כשוטר. הנאשם היה לבוש בחליפה ונראה נורמטיבי. הוא ביקש מהנאשם להזדהות והודיע לו שהוא מעוכב. הנאשם החל לעשות תנועות עם הלשון והשפתיים, נשך את הלשון ואמר "אל תתעסקו איתי אני אשתגע עליכם". הנאשם לא אפשר להוציאו מהרכב ודחף את ידו לכן אזק אותו בידיו והוציאו מהרכב בכוח. הנאשם נשכב על הכביש והשוטרים לקחו אותו לכיוון הרכב שלהם. הנאשם קילל וצעק, בין היתר, "אל תתעסקו איתי, אתם על הזין שלי". הוא הרגיע את הנאשם בכך שאמר לו שייקחו אותו ברכבו שלו. הנאשם הסכים והפסיק להשתולל, אך היו רגעים שבהם חזר להשתולל, כלשון העד "תופס קריזה ונרגע". העד נהג ברכב המשטרה ונסע אחרי יתר השוטרים, שנסעו ברכבו של הנאשם עם הנאשם. במהלך הנסיעה שי דווח לו בקשר שהנאשם תוקף אותם בתוך האוטו. כשהגיעו לתחנת המשטרה, המשיך לקלל ושוב נרגע וחוזר חלילה. העד לא זכר האם במהלך הנסיעה עצרו השוטרים שנסעו עם הנאשם את הרכב בצד הדרך.

בחקירתו הנגדית אישר איתי, כי בתחילת השיחה עם הנאשם הוא לא הסכים להזדהות, אך לאחר דין ודברים עמו הזדהה ופתאום החל להתנהג בצורה משונה. העד זכר שהייתה מצלמה ברכב של הנאשם וכשנשאל מדוע לא לקח אותה לצורך החקירה השיב כי אינו בטוח שזאת הייתה מצלמה. איתי הוסיף כי כשניסו להוציא אותו מהרכב תוך שימוש בכוח, הנאשם השתולל ונשכב על הכביש ולא זכר שהיה קושי לאזוק את הנאשם כשהיה בתוך הרכב. איתי אישר, כי לאורך כל האירוע עבר הנאשם מהתנהגות נורמטיבית להתנהגות מופרעת ואולם לא זכר לומר באיזה משלבי האירוע התרחשו המעברים ממצב למצב. עוד לא זכר כי הייתה בעיה בכניסה של הנאשם לרכב ואמר כי הנאשם נכנס לרכב ללא בעיה. הפעם הבאה שראה את הנאשם הייתה בתחנת המשטרה, שם הוא קילל ואמר, בין היתר, "אתם על הזין שלי", בעט

לעבר השוטרים אך לא פגע במישהו.

10. השוטר שלמה לוי גבה את הודעתו הראשונה של הנאשם (ת/9). תיאר כי במהלך גביית ההודעה הנאשם דיבר לא לעניין, קפץ מנושא לנושא והוא סבר שהנאשם לוקה בנפשו או תחת השפעת סמים או מתחזה, אולם המשיך בגביית הודעתו ולא ראה צורך להפסיק את החקירה בשל כך. העד תיאר כי במהלך החקירה, משעלה חשש, כי הנאשם נהג תחת השפעת סמים, הצטרף חוקר מימ"ר תנועה על מנת לשאול את הנאשם מספר שאלות, ובהמשך אף לקח אותו למסור דגימת שתן. העד הבהיר כי בתום גביית ההודעה העביר את חומר החקירה לקצין החקירות והוא זה שקיבל החלטה בהמשך.

11. בהודעת הנאשם מיום 10.5.15 (ת/9) הוא אמר דברים מבולבלים אשר חלקם מתארים את האירוע. תיאר כי לקח את המתלוננת שהיא כבת 35, ברכבו, ראשו כאב, היא דיברה בקול רם עמו ובטלפון, הוא שם מוזיקה חזקה, נדף ממנה ריח מסריח, הוא עצר את הרכב בצד ואמר לה לרדת, מישהו עצר בצד, היא ירדה והשקית שלה נשארה ברכב. הוא לא זכר אם קילל ורדף אחריה עם צעקות, אך אמר שניסה לתת מכת אגרוף לאדם שהגיע ואז הגיעה משטרה ועצרה אותו. הנאשם מסר פרטים על הרכב, תיאר את המתלוננת כבת 35 והשיב כי נגע ברגלה בעת שביקש ממנה להפסיק לדבר. הנאשם כפר בכך שהכה את המתלוננת ואמר שעישן שני ג'וינטים ממש לפני הגעת השוטרים והיה "מסטול". הנאשם הוסיף כי מעשן חשיש מזה כשלוש שנים ואישר כי שקית שהייתה בידו של השוטר היא סמים שנתפסו אצלו, ואף הודה כי נהג תחת השפעת סמים. הנאשם הכחיש כי סירב להזדהות בפני השוטרים, בהמשך כפר בכך שהרביץ להם אך מיד לאחר מכן אמר "אני רק נתתי ברגליים אני הייתי מנייק. השוטרים היו עשר" והוסיף כי השוטרים התנהגו אליו יפה והוא קילל אותם, נגח בראש של אחד השוטרים וקרא לו "כושי" ו"Niger". הנאשם אישר כי בעט בשוטר וירק עליו, אך הכחיש כי נשך אותו. הנאשם הוסיף כי במקום שבו הוריד את המתלוננת היה רכב עם שלושה גברים שרצו להרביץ לו וכי הוא זרק את הצידוד של המתלוננת באוויר. בסוף ההודעה ביקש הנאשם מהשוטר שיחזיר לו את הסמים שנתפסו אצלו.

12. השוטר שלמה חיים גבה את הודעתו השנייה של הנאשם שהוגשה בהסכמה (ת/10), לא זכר דבר מאותה חקירה והשיב באופן כללי לגבי נוהלי חקירת חשודים במשטרה. בהמשך השיב, כי הנאשם רצה לדבר ולא ציין מפורשות כי הוא מעוניין להיוועץ בעורך דין, שאחרת היה מאפשר לו זאת מיד.

13. הודעת הנאשם מיום 13.5.15 (ת/10) נפתחת בהצהרתו כי הוא מעשן חשיש כבר תקופה ארוכה מאחר וסובל מכאבי ראש ואלרגיות שונות. לדבריו ביום האירוע נסע ליפו כדי לקנות חשיש והיה אמור להיפגש באותו ערב עם ארוסתו. הוא עישן ג'וינט וטעה בדרך. הוא עצר בתחנת דלק סונול, עשה מדיטציה, גילגל עוד שני ג'וינטים ויצא לדרך לאחר שביקש הכוונה. הוא שחח עם המנהל שלו בטלפון והתעצבן, עישן ג'וינט תוך כדי נסיעה, ולאחר מכן עישן את הג'וינט הנוסף והרגיש שזה "היה יותר מדי". הוא ראה את המתלוננת ובנה עם רכב מקולקל, והחליט לעצור ולעזור להם וחשב שאולי יסייעו לו למצוא את הדרך. הוא עצר וחיכה למתלוננת שהייתה אישה מבוגרת, בגילה של אמו. היא שוחחה ארוכות בטלפון והדבר הפריע לו, הוא שם מוזיקה חזקה ורכבו החל להתקלקל. השפעת הסמים החלה להתפוגג והוא התעצבן ועישן סיגריות שלא סייעו לו להירגע. הוא עצר בצד ואמר לה לרדת מהרכב, היא יצאה מהרכב והוא רץ אחריה וקילל אותה אך לא נגע בה. בצד עצר רכב שנהגו ניסה להכות אותו

והוא ברח, התקשר למשטרה ודיווח שרוצים להכותו. נהג הרכב השני נסע אחריו כשהגיעו שוטרים הוא עצר ונתן להם רישיון. לנאשם הוצג הסרטון שצולם על ידי השוטרים והוא אמר שהשוטרים התנהגו יפה ובמקצועיות והוא קילל אותם והיה חוצפן. הנאשם כפר בכך שהכה את המתלוננת, כפר ששפך עליה מים ושב והודה כי השליך את חפציה.

14. דיסקים של מוקד 100 מתארים שלוש שיחות למוקד אשר ניתן להסיק כי נעשו על ידי בנה של המתלוננת ובהן דיווח על כך שנחטפה, הוכחה וניסו לאנוס אותה.

15. השוטרים צילמו שני סרטונים במהלך מעצרו של הנאשם. בסרטון wa0001 נראים השוטרים כשהם סמוך לרכבו של הנאשם, הנאשם אוזח סיגריה בידו, מקלל אותם שוב ושוב, שי מזדהה באמצעות תעודת מינוי כשוטר ומבקש ממנו לצאת מהרכב, אוזק את ידיו ומודיע לו שהוא עצור בשל התנגדות לעיכוב. השוטרים מוציאים את הנאשם מהרכב ומלוים אותו לרכב המשטרה. ליד רכב המשטרה הנאשם נשכב על הקרקע. השוטרים מנסים להרימו ואחד מהם מבקש ממנו שלא יקשה סתם כי אינם מעוניינים להשתמש בכח.

בסרטון wa0000 הנאשם נראה יושב בתוך רכב כשהוא אזוק בידיו אך לא ברגליו. אחד השוטרים מודיע לו שהוא עצור ומציע לו מים. שוטר אחר מבקש ממנו את הקוד של הרכב. הנאשם אומר לשוטרים שהם גזענים ומסרב למסור את קוד הרכב ולאחר מכן מנסה לצאת מהרכב.

בנוסף הוגשו במסגרת תיק המוצגים המוסכם שני קבצי שמע שהוקלטו על ידי השוטרים במהלך הנסיעה לתחנה בהם הם נשמעים משוחחים עם הנאשם על אודות האירוע. תמליל חלקי הוגש גם הוא (ת/6), והאזנה להקלטות מלמדת כי נשמטו ממנו חלקים מתוך השיחה.

16. בעדותו במשפט הנאשם התבקש לספר על האירוע ופתח בנאום ארוך על אופיו הטוב ומזגו הנח. ביחס לאירוע אמר כי באותו היום אמור היה להיפגש עם משפחת ארוסתו המיועדת והיה זה יום חשוב עבורו. הוא ביקר את חבריו ונסע לכיוון ירושלים, לראשונה בדרך שונה מזו שנהג לנסוע בה בדרך כלל. לאחר זמן מה הבין שטעה ואיבד את דרכו ולכן עצר בתחנה כדי לנוח. אחותו הלחיצה אותו שיחזיר לה את הרכב והוא החל לנסוע. לאחר שתדלק ושתה ראה רכב תקוע באמצע הדרך. הוא עצר כדי לשאול אותם אם צריכים עזרה והתכוון לתת להם בקבוק מים או שיחת טלפון ולשאול אותם אם מכירים את הדרך לירושלים. הוא לא הסתכל על המתלוננת, שהיא אישה מבוגרת ודתיה. בנה של המתלוננת ביקש ממנו לקחת אותה לבב- אל עמוד. הוא הבהיר לו שלא ייקח אותה לבב- אל עמוד אלא יוריד אותה בירושלים במקום שח לו. הוא המתין שהמתלוננת תעלה על רכבו למרות שהדבר ארך זמן. הוא נהג בה בכבוד, לקח ממנה את השקיות ופתח לה את הדלת. במהלך הנסיעה המתלוננת לא כיבדה אותו ולא השיבה על שאלותיו האם נמצא בכיוון לירושלים. היא שאלה אותו שאלות רבות תוך כדי שיחה בטלפון ולא השיבה לשאלותיו. הוא לא הבין אם היא עונה לטלפון או מדברת איתו, התנהגותה הלחיצה אותו מאד והריח ברכב היה לא נעים. הוא ביקש מהמתלוננת ש"תירגע" עם הטלפונים והשאלות, כיבה את המוסיקה וביקש שקט. הוא ביקש לעשן למרות שלא נוהג לעשות זאת, כדי שיוכל לפתוח את החלונות ולאוויר את הרכב. הוא לא ביקש ממנה שתדליק לו את הסיגריה אלא שאל אם זה מפריע לה שיעשן. לדבריו, למרות מה שאמר במשטרה, הוא מיעט מאד לעשן. הסיגריה הפריעה לה, הוא כיבה אותה והדליק את המזגן והריח הרע שנדף מהמתלוננת נותר ברכב. הוא אמר למתלוננת שהיא מפריעה לו בשיחות ולא משיבה על שאלותיו ביחס לדרך שבה יש לנסוע. הוא הבין שהמתלוננת לא

יודעת את הדרך, וחשב שהיא "עובדת עליו" או שהיא מנצלת אותו להעביר משהו, ייתכן שסמים, לשטחים. המתלוננת הייתה חשודה בעיניו והוא לא רצה להסתבך איתה ולכן החליט להוריד אותה מהרכב. הוא מאד התעצבן קילל אותה "זיינת לי את השכל תרדי מהרכב". המתלוננת ירדה מהרכב ופתחה בריצה. בשלב זה עצר רכב של אדם ממוצא בדווי שירד מהרכב. הוא עצמו עדיין ישב ברכב וסבר שמדובר בבן של המתלוננת שהגיע למקום. הוא ירד מהרכב, והתכוון להתנצל בפני מי שחשב שהוא בנה. אותו אדם אמר לו "לך מכאן" והתכוון להרביץ לו אך לא הרביץ. הוא הסתכל בתוך הרכב שהגיע כי רצה לבדוק האם אכן מדובר במי שמבצע מעשה כלשהו בלתי חוקי, וראה שהרכב מלא חפצים. הוא חזר לרכבו כדי לשתות מים, וראה שהשקיות של המתלוננת נשארו ברכב. הוא זרק אותן לרחוב כי לא רצה להסתבך מאחר וחשב שמדובר בהעברת סמים או נשק. הוא המשיך לנסוע ומיד לאחר מכן הגיעו שוטרים, שלא זיהו את עצמם, לבשו בגדים אזרחיים, אף אחד לא הציג תעודה ולא חבש כובע זיהוי. השוטרים התנהגו כלפיו באלימות ולעגו לו. אחד מהם הוציא את הטלפון והתחיל לצלם ולכן הוא קילל את השוטרים. לדבריו, הוא לא היה אלים עם השוטרים ולא היה בטוח אם אלה שוטרים או עבריינים. הוא אמר לשוטרים שזרק את השק והם מאד התעניינו בשק, לכן הרגיש שהשוטרים אולי שותפים שלה. אחד השוטרים היה בעל גוון עור כהה. הוא דיבר עם השוטרים באנגלית וכל מה שהבינו ממנו היה שאמר Niger, כינוי בסלנג שהוא התכוון להשתמש בו כמו בביטוי "אחי". הוא הוצא בכח מהרכב ונאזק בידיו שכאבו לו, ולאחר מכן הושב על הרצפה, נאזק עם ידיו מאחור וברגליו, דחפו את פניו על הרצפה והוא קיבל מכה בפניו. הוא עשה כל מה שהשוטרים אמרו לו ולא התנגד. הנאשם טען שהשוטרים הכו אותו וכשביקשו שיכנס לרכבם- נכנס ללא התנגדות. הוא ישב במושב האחורי אזור ברגליו וידיו כשמשני צדדיו שוטרים והיה לו צפוף מאד, לכן מתח את הידיים קדימה ומתח את רגליו לכיוון מעלה, בין שני הכיסאות הקדמיים. כל אחד מהשוטרים שישבו לצדו דחף אותו לכיוון השוטר האחר, האחד מהם נתן לו שתי מכות מרפק, בלחי והצוואר והשני הכה אותו וחנק אותו, ובשלב זה הוא התעלף ולא זכר דבר. כשהתעורר מצא עצמו שוכב בתוך קונטיינר בתחנת הראל מתחת לשולחן וממולו עמדה שוטרת וצחקה, והוא ביקש ממנה להרפות את אזיקי הידיים. לדבריו, הבין שמדובר במשטרה רק לאחר שראה שוטר במדים, ועד אז חשב שמדובר בשב"כ או במוסד. כשעומת עם הודעותיו במשטרה מסר תשובות לא ברורות, אך לחלק מהשאלות השיב כי רמת העברית שלו אינה טובה, וכי כאשר השוטר הקריא לו את הודעותיו הוא שינה את המילים ולכן אינו יודע על מה חתם. הנאשם אישר בחקירה נגדית כי נתפסו עליו סמים, אך טען תחילה כי לא עישן אותם ולאחר מכן הודה כי עישן סמים תוך כדי נהיגה. עוד הודה הנאשם כי היה עצבני על המתלוננת, אך הכחיש כי דחף אותה מהרכב.

הערכת הראיות

17. המתלוננת אינה אישה צעירה. עדותה נשמעה בסיוע מתורגמן והתרשמתי, שאף על פי כן היא לא תמיד הבינה את השאלות שנשאלה, לא בשל קשיי שפה, אלא בשל קשיי הבנה. עם זאת, עיקרי גרסתה נותרו עקביים, גם בחקירה נגדית שהתרשמתי כי הייתה עבודה מסובכת וקשה להבנה, בשל רמת השפה שבה נשאלו השאלות ומידת התחכום שלהן. כך, למשל, המתלוננת השיבה בשלילה לשאלה האם הנאשם ביקש ממנה להפסיק לדבר בטלפון, אך באותה נשימה אמרה, שאמר לה "שיגעת אותי עם הטלפון שלך". המתלוננת לא צינה בהודעה במשטרה שכשפגשה לראשונה בנאשם ראתה שעשה תנועה הדומה לתפילה. יש לומר כי עניין זה נאמר על ידה בשולי הדברים בחקירה ראשית, כמעין אמרת אגב ואף אם הוסף לראשונה בעדותה במשפט, לא ראיתי כי יש בכך כדי לשנות ממשקל עדותה, מה גם שהנאשם תיאר בהודעתו הראשונה כי כשעצר בתחנת הדלק עשה מדיטציה, שתנועותיה עשויות להתפרש כתפילה. הפער בין דבריה של המתלוננת בהודעתה במשטרה, לפיהם הנאשם פנה אליה בצורה "מנומסת" לבין עדותה במשפט, בה טענה כי הנאשם פנה אליה בצורה "טבעית" אינו משמעותי. מדובר בדקויות

שאלין בהן כדי להשפיע על עיקרי גרסתה והתרשמתי כי אמרה במשטרה "מנומסת" ובבית המשפט "טבעית" כדי להדגיש את הפער שנוצר לנוכח המשך התנהגותו של הנאשם כלפיה. בסופו של יום מצאתי, כי חרף הקשיים, ניתן לבסס עובדות על דבריה של המתלוננת, ואולם לנוכח הקשיים שתוארו לעיל, אקבע עובדות על סמך עדותה, רק כאשר ימצא להן חיזוק בראיות האחרות. כפי שיפורט בהמשך, חלק ניכר מהדברים שאמרה המתלוננת אמנם זוכה לחיזוק בראיות אחרות.

18. לא מצאתי כי נפל פגם בהודעות שנגבו מהנאשם. בשני המקרים שבהם נגבתה ממנו הודעה, הוא הועמד באופן מפורש על זכותו להיוועץ בעורך דין. אמנם עלה חשד ביחס למצבו הנפשי של הנאשם והחקירה נמשכה מבלי שהחוקר התעקש על היוועצות בעורך דין או חקירה על ידי חוקר מיוחד, ואולם בדיעבד התברר כי לא קיימת בעיה נפשית. יש לומר כי התנהגותו של הנאשם כפי שתוארה על ידי השוטרים, כפי שנראית ונשמעת בסרטונים וקבצי השמע שהוקלטו על ידם וגם כפי שנראתה במהלך עדותו בבית המשפט הייתה מוזרה ומשונה מאד. עם זאת, חוות הדעת הפסיכיאטרית שנערכה בעניינו ביום 9.11.16, ושהצדדים לא חלקו עליה, קובעת כי הנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו, לא תוארה הפרעה נפשית ממנה סובל ועל כן לא נפגעו זכויותיו. בנסיבות אלה, מסקנתם של השוטרים לפיה הנאשם היה תחת השפעת חומרים משני תודעה היא הגיונית וניתן לקבלה, מה גם שהיא נתמכת באמרותיו של הנאשם עצמו. הנאשם הודה בשתי חקירותיו במשטרה, ובשלב מסוים, גם בעדותו במשפט (עמ' 54 שורה 1) כי טרם האירוע, במהלך הנהיגה ברכב, עישן שני ג'וינטים.

19. הנאשם סתר עצמו תוך כדי עדותו שוב ושוב, וסתר, במידה רבה מאד, גם דברים שאמר בהודעתו במשטרה. תשובותיו הארוכות והמפותלות בנוגע לעצם קיומן של סתירות לא היה בהן הסבר ממשי לסתירות, וגם המפלט שמצא בטענה הנוגעת לקשיי שפה אין לקבלו, שכן הנאשם העיד בעברית טובה מאד, והתרשמתי כי הוא מבין היטב את השפה.

לבד מן הסתירות, עלו בעדותו של הנאשם טענות מתמיהות, שאינן עולות בקנה אחד עם יתר הראיות. כך למשל, הנאשם תיאר כי כשביקש מהמתלוננת לצאת מהרכב היא ירדה ורצה. הגם שעדותה של המתלוננת נשמעה כשנתיים וחצי לאחר האירוע, מהתבוננות במתלוננת ובהילוכה, ספק בעיני האם ריצה היא פעולה טבעית ופשוטה עבורה; גרסתו של הנאשם, לפיה ביקש מהמתלוננת לרדת מהרכב מאחר וחשב שהיא מעורבת בפעילות בלתי חוקית היא גרסה כבושה שאין לה כל אחיזה בדברים שאמר בהודעותיו במשטרה ואף לא בתשובה לאישום; טענתו של הנאשם כי כאשר השוטרים הגיעו אליו הוא היה מחוץ לרכב כמו גם טענתו כי השוטרים לא הראו לו תעודת מינוי נסתרות מניה וביה מתוך הנראה בסרטון, שם נראה הנאשם יושב בתוך הרכב כאשר השוטר שי מציג לו את תעודת המינוי ומסביר לו שוב ושוב כי מדובר בתעודת שוטר ומבקש ממנו לצאת מהרכב; טענתו של הנאשם כי לא עישן סמים טרם נהיגתו ברכב (עמ' 53 שורה 12) סותרת את טענתו בהודעה במשטרה בעניין זה (ת/10 שורה 17). הנאשם אישר בעדותו כי אמר במשטרה שעישן סמים טרם הנסיעה ובמהלכה, אך התקשה להסביר מדוע עשה כן ומסר תשובה סתומה (עמ' 53 שורה 14) ובהמשך, כאמור אף הודה בעישון הסמים; טענתו של הנאשם בעדות לפיה הודיע לבנה של המתלוננת כי לא יסיע אותה לבב- אל עמוד אלא למקום שיהיה לו נח בירושלים סותרת את טענתו בהודעתו במשטרה לפיה הוא שאל את המתלוננת אם מכירה את הדרך לבב- אל עמוד (ת/10 שורה 24); טענתו לפיה נותר ישוב ברכב לאחר שהמתלוננת ירדה ממנו (עמ' 49 שורה 5) סותרת את טענתו בהודעתו במשטרה לפיה יצא מהאוטו והלך אחרי המתלוננת (ת/10 שורה 27). תמיהות וסתירות אלה בגרסאותיו של הנאשם מחזקות את הראיות נגדו.

20. השוטרים מור וגטנט זכרו מעט מתוך האירוע ונאלצו להסתמך על הדו"חות שכתבו. מנגד השוטרים שי ואיתי זכרו את האירוע ותיארו אותו לפרטיו. מצאתי להסתמך על עדויות השוטרים אשר דבריהם, הן ביחס להתנהלות הנאשם, הן ביחס להתנהלותם שלהם ומאמציהם הרבים להימנע מכל שימוש בכח כלפי הנאשם, משתקפים בסרטונים ובקובצי השמע שהוקלטו על ידם. אף אם יש פערים בין העדויות של השוטרים, מדובר בעניינים נקודתיים אשר נובעים מפערי זיכרון, ולנוכח קיומם של הסרטונים, אינם בעלי משקל ממשי המונע הסתמכות על העדויות.

העובדה כי בסרטונים לא נראה הנאשם מכה את השוטרים אין בה כדי להפחית ממשקל עדותם, שכן על פי העדויות הנאשם הכה את השוטרים תוך כדי הנסיעה, שלב באירוע שלא תועד בוידאו, ואילו בקובץ האודיו wa0005 ניתן לשמוע את השוטרים מבקשים מהנאשם להירגע ולהפסיק להשתולל.

לא ניתן לקבל את הטענה שהנאשם היה מנוע מלבעוט בשוטרים בשל כך שנאזק ברגליו. עדויות השוטרים שהיו מעורבים במעצרו של הנאשם עולות בקנה אחד זו עם זו ומאפשרות לקבוע כי הנאשם נאזק ברגליו רק לאחר שהשתולל במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה. עובדה זו נתמכת אף בסרטון הוידאו בו נראה הנאשם עולה לרכב המשטרה לאחר מעצרו כשהוא אזוק בידיו בלבד.

21. הדברים שנאמרו בשיחות למוקד 100 אין בהם כדי לשנות מהמשקל שניתן לעדויות העדים ויתר הראיות שהוצגו. מדובר בשיחות של בנה של המתלוננת למוקד. הבן לא היה עד לאירוע עצמו ולא הוזמן לעדות (הגם שהתייצב בבית המשפט, עמ' 22 שורה 34). הדברים שאמר בשיחות עם מוקד המשטרה הם עדות שמיעה שמקורה לא התברר ומשקלה אפסי.

קביעת עובדות ומסקנות

22. תיאור האירוע על ידי המתלוננת דומה בפרטים רבים מאד לתיאור הנאשם. שניהם תיארו כי המתלוננת הייתה עסוקה במרבית הזמן בשיחות טלפון עם בנותיה ותוך כדי כך שוחחה עם הנאשם, שניהם תיארו התעסקות של הנאשם עם סיגריות שעישן וחוסר יציבות מסוים של הרכב בעת הנסיעה. שניהם תיארו כי הנאשם כעס והתעצבן בשל שיחות הטלפון שניהלה המתלוננת ובשל כך עצר את הרכב וגירש את המתלוננת מתוכו.

23. מחלוקת עיקרית בין המתלוננת לנאשם נוגעת לשאלה האם הנאשם הכה את המתלוננת ודחף אותה אל מחוץ לרכב. הנאשם מסר גרסאות שונות בעניין זה ואולם מצאתי להסתמך על דברים שאמר לשוטרים שעצרו אותו מיד לאחר האירוע כפי שנשמעים בקובץ שמע wa0004. אעיר כי התמליל שנערך ת/6 אינו מדויק ואינו מלא ועל כן אסתמך על הדברים הנשמעים בהקלטה עצמה:

"חשוד: לקחתי אותה ופשוט עצרתי, עצרתי, הרבצתי... לא הרבצתי לה זרקתי לה את

הדברים ואמרתי את משגעת אותי כבר.

שוטר: נתת לה איזה אחת.

חשוד: לא, וואלה לא.

שוטר: מה עשית לה?

חשוד: כלום.

שוטר: דחפת אותה מתוך האוטו?

נאשם : שום דבר.

שוטר: אמרת כן נתת לה מכה.

נאשם: שתצא.

שוטר: מה עשית לה, תסביר לי איך בדיוק עשית את זה מה תפסת לה.

נאשם: פתחתי לה את הדלת דחפתי אותה והלכתי היה שקית עם משהו אין לי מושג מה

היה השקית הזו, עם ריח מסריח עשיתי סוג של ג'נלסמן..."

הנה כי כן, סמוך למועד האירוע הנאשם אמר מיוזמתו בתשובה לשאלה פתוחה כי הרביץ למתלוננת, תיקן את עצמו מיד ואמר שלא הרביץ, אך בהמשך אישר כי דחף את המתלוננת מהרכב על מנת לגרום לה לרדת ממנו. לנוכח התרשמותי מהמתלוננת ומהתנהלותה שאינה קלילה, דחיפה זו הצריכה שימוש בכח. היא נעשתה על ידי הנאשם בחמת זעם ומתוך עצבנות גדולה, תיאורה על ידי הנאשם מתיישב עם טענת המתלוננת כי הנאשם הכה אותה בגבה, קילל אותה ואיים לפגוע בה, ומחזק את עדות המתלוננת בעניין זה.

24. הנאשם אישר בעצמו כי לאחר שהמתלוננת ירדה מהרכב הוא השליך ממנו את חפציה, ובהודעתו במשטרה (10/ת) אף אישר כי רץ אחריה ושב וקילל אותה.

25. לא מצאתי חיזוק בחומר הראיות לטענה כי לאחר רדתה מהרכב הנאשם ניסה להשליך על המתלוננת אבנים. כאן המקום לומר, כי כפי שעלה מתוך הראיות וטענות הצדדים, לחלק זה של האירוע היה עד ראיה, הוא עד תביעה מס' 3 בכתב האישום, אשר לא הובא לעדות על ידי המאשימה, בטענה כי לא ניתן היה לאתרו. טענה זו תמוהה בעיני, עת מדובר באזרח ישראל המתגורר בעיר רהט. העובדה שלא הובא לעדות עומדת לחובת המאשימה, ולא ניתן לקבוע כי לאחר דחיפתה של המתלוננת מרכבו של הנאשם והשלכת חפציה הוא השליך או ניסה להשליך לעברה אבנים.

26. העובדות הנוגעות להתנהגותו של הנאשם לאחר מעצרו במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה, ייקבעו על בסיס עדותם של השוטרים.

27. איש מן השוטרים לא העיד על תפיסת הסמים אצל הנאשם. עם זאת, לא נטענה טענה כי אין להשיב לאשמה ביחס לעבירת הסמים, ובניגוד לתשובתו לאישום, בעדותו של הנאשם בבית המשפט הוא הודה שהחזיק על גופו סמים (עמ' 53 שורה 12, שורות 31-30).

28. מעדותו של השוטר איתי עולה, כי ייתכן שברכבו של הנאשם הייתה מותקנת מצלמה שלא נתפסה (עמ' 42 שורות 14-17). ככל שמדובר במצלמה, אי תפיסתה עשויה להוות מחדל חקירה, שכן ייתכן שהכילה תיעוד מצולם של האירוע שאירע עם המתלוננת. עם זאת ככל שמדובר במצלמה, היא הייתה בשליטת הנאשם, ואם צילמה, היה בידיו להציג את הסרטון כדי לתמוך בגרסתו. על כן, אף אם מדובר במחדל חקירה לא היה בו כדי לפגוע בהגנתו של

הנאשם.

29. סיכומם של דברים, מתוך הראיות שהוצגו והתקבלו ניתן לקבוע כי הנאשם עצר את רכבו בכביש תל-אביב-ירושלים וביקש לסייע לבנה של המתלוננת שרכבו התקלקל. הבן ביקש מהנאשם לקחת את אמו לירושלים והנאשם נעתר. המתלוננת עלתה עם חפציה על רכבו של הנאשם. בדרך שוחחה בטלפון בקול והדבר העלה את חמתו של הנאשם. הנאשם עצר את הרכב, אמר למתלוננת ששיגעה אותו עם הטלפונים, קילל אותה והכה אותה בגבה כדי לדחוף אותה אל מחוץ לרכב. בהמשך הנאשם לקח את חפציה של המתלוננת, השליך אותם מהרכב ואיים להרוג אותה. הנאשם המשיך בנסיעה ושוטרים שקיבלו דיווח על האירוע איתרו אותו וביקשו ממנו לעצור. הנאשם סירב לעיכוב, נאזק בידי וסירב להתפנות לתחנת המשטרה. כשהשוטרים הובילו אותו לרכב המשטרה הנאשם נשכב על הארץ. השוטרים הרימו אותו והכניסו אותו אל רכב המשטרה. בדרכם לתחנת המשטרה הנאשם קילל את השוטרים, כינה אחד מהם בשמות גנאי בשל צבע עורו, נגח עם ראשו בראש השוטר שישב לצדו, וכשאחד השוטרים החזיק את ראשו של הנאשם כדי למנוע ממנו להמשיך ולנגוח, הוא נשך את השוטר בזרועו. לאחר מכן הנאשם בעט עם רגליו בגבו ובידו של השוטר שנהג ברכב וגרם לו לשריטה על הזרוע. בשלב זה השוטרים עצרו את הרכב ואזקו את הנאשם גם ברגליו. כשהגיעו לתחנת המשטרה הנאשם המשיך להתנגד לשוטרים ולקלל אותם. במהלך האירוע כולו החזיק הנאשם על גופו 2.57 גרם חשיש ואף עישן חשיש במהלך הנסיעה ולפניה.

30. מעשיו אלה של הנאשם מבססים עבירות של תקיפת המתלוננת לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז-1977, ואיומים עליה, לפי סעיף 192 לאותו החוק. כן מבססים מעשיו של הנאשם עבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין, עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לאותו החוק ועבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973, ועל כן אני מרשיעה את הנאשם בעבירות אלה.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, במעמד הצדדים